

Kế Hoạch Dân Chủ Hóa Việt Nam

HOÀNG ĐỐNG

I. NHẬN ĐỊNH

Đợi chờ cho đến khi không khí chính trị Việt Nam hải ngoại thuận lợi, bài viết này mới được thực hiện. Chủ quan mà nói, tác giả nhận thấy chiêu hướng chính trị ngày nay ít bị chi phối bởi hận thù như trước mà trở nên trầm tĩnh và thực tế hơn.

Về mặt quốc nội, tình hình kinh tế, chính trị vẫn còn bế tắc. Chính quyền cộng sản vẫn còn tồn tại nhờ tập đoàn quân đội, công an và cán bộ đảng viên làm hậu thuẫn. Tất cả ba bộ phận ấy cấu kết chặt chẽ với nhau vì sự tồn vong của Đảng Cộng sản nói chung và cá nhân của tập đoàn ấy nói riêng.

Tập đoàn thống trị Việt Nam cảm thấy bị đe dọa vì quần chúng lầm than, vì nội tinh chia rẽ, vì áp lực phong tỏa kinh tế của thế giới và nhất là vì tính cách tất thắng của lý thuyết cộng sản không còn làm ai tin. Trong tình hình kinh tế, chính trị hiện tại, tập đoàn thống trị Việt Nam đã khôn khéo duy trì sự phản nổ của quần chúng ở dưới mức độ nỗi loạn bằng cách đưa ra chánh sách đổi mới tư duy nhằm làm tốt bộ máy chính quyền trong việc thi hành xã hội chủ nghĩa.

Quần chúng Việt Nam ở cả hai mặt vật chất và tinh thần bị chính quyền làm cho hoàn toàn phá sản. Là người Việt Nam ai cũng muốn làm cách mạng để đạp đổ cái bộ máy cai trị ác độc, khắt nghiệt, thiếu nhân tính ấy. Ngặt nỗi, một mặt vì sự kiểm soát khắt khe của tập đoàn thống trị, một mặt thiếu lãnh đạo và tổ chức và vì một điểm tâm lý khác khá quan trọng là quần chúng đã quá mỏi mệt, nên ngày nay Dân tộc Việt Nam vẫn còn đối khổ, bộ máy thống trị vẫn còn tồn tại.

Kể cũng dễ hiểu tại sao tập đoàn thống trị Việt Nam huy động tất cả khả năng của họ để làm cho Việt Nam phát triển về mặt kinh tế. Chẳng qua họ muốn làm cho chiến thắng được toàn vẹn. Họ tự hào đã lãnh đạo thành công trong công cuộc tranh đấu dành độc lập và thống nhất xứ sở. Thừa thắng, họ chủ quan cho rằng xã hội chủ nghĩa sẽ đưa Việt Nam tiến mạnh trên đường phát triển quốc gia.

Ngày nay, trông thấy các thất bại kế tiếp của Nga Sô, Trung Cộng và các nước cộng sản khác trên thế giới nhà cầm quyền Việt Nam dâng ra lờ sơ, do đó cố sức giữ chặt chính quyền nhằm hai mục đích: bảo vệ quyền lợi Đảng và trông

chờ một sự đổi thay thuận lợi của áp lực kinh tế thế giới nhờ đó họ có thể phát triển được quốc gia.

Họ đã nghĩ sai. Thứ nhất, áp lực phong tỏa kinh tế chỉ được giải tỏa khi thế giới trông thấy các chỉ dấu dân chủ đã được thực hiện. Nói một cách khác họ đã đặt ngược điều kiện trợ giúp của thế giới. Thứ hai, họ đã làm khi bỏ quên yếu tố nhân sự. Dù áp lực thế giới có thuận lợi mấy đi nữa, họ cũng không có được sự ủng hộ của đại đa số quần chúng nếu quyền tư hữu không được tôn trọng, nếu bóc lột, áp bức còn tồn tại, nếu nhân quyền còn bị chà đạp và nhất là việc lánchez đạo trong thời kỳ phát triển quốc gia vẫn còn trong tay cộng sản.

Nếu tình thế hiện tại vẫn còn kéo dài ai là người chịu thiệt thòi?

Kết quả tất yếu của tình thế này là Đảng Cộng Sản Việt Nam sẽ bị tiêu diệt và Dân Tộc Việt Nam sẽ toàn thắng sau một thời gian đau khổ triền miên.

Phải nhận rằng, các đảng viên trẻ nhận-chân được những sai lầm của chủ nghĩa Mác-Lê, không tin tưởng ở giáo điều, có tầm nhìn vượt khỏi thế giới cộng sản đang âm thầm kết tụ với nhau.

Họ có làm được gì không?

Xin thưa là không nếu họ không có được sự đồng tình của nhiều yếu tố khác trong đó yếu tố phục quốc là quan trọng hơn cả. Yếu tố phục quốc, theo nhận định của tác giả đã bắt đầu chuyển hướng về một đường lối thực tế trong việc cứu quốc và phục quốc.

Sự cân nhắc giữa mục tiêu dài hạn và giá phải trả đã dẫn đến một quan niệm nặng tình dân tộc: HÒA GIẢI.

Ngày xưa Nguyễn Du có viết: “Bè trong như đã mặt ngoài còn e”.

Kế hoạch này nhằm phá tan sự e dè ngồi lại với nhau của đôi bên để chung sức hàn gắn đố nát, xây dựng lại quê hương, làm cho công cuộc tranh đấu dành độc lập, thống nhất mang thêm ý nghĩa tự do, hạnh phúc.

II. KẾ HOẠCH.

Kế hoạch này có bốn giai đoạn.

1. GIAI ĐOẠN CHUẨN BỊ.

Nhằm tạo điều kiện thuận lợi cho tiến trình dân chủ hóa, thời kỳ này vô cùng quan trọng. Sự thành bại của công cuộc dân chủ hóa phụ thuộc vào giai đoạn này. Kể từ giai đoạn chuẩn bị, đôi bên phải thành khẩn gây tín nhiệm với nhau. Tín nhiệm phải được hỗ trợ bởi những biện pháp cụ thể, có thể kiểm soát được chứ không phải chỉ là những lời hứa suông.

— Bắt đầu tiến trình, Chính phủ Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam, để bày tỏ thiện chí, long trọng tuyên bố ân xá tù nhân.

— Cùng lúc, Hiệp Chủng Quốc Hoa Kỳ tuyên bố bãi bỏ lệnh cấm vận.

— Liên Hiệp Quốc khởi sự việc thành lập ỦY BAN QUỐC TẾ GIÁM SÁT (UBQTGS) gồm có Hoa Kỳ, Nga Sở, Pháp, Trung Cộng.

— Đồng thời hai phe cử đại diện vào các HỘI ĐỒNG HÒA GIÁI DÂN TỘC (HĐHGDT).

Nhiệm vụ của UBQTGS trong thời gian chuẩn bị là:

a. Kiểm soát việc ân xá tù nhân, ghi nhận, chuyển đạt và theo dõi khiếu nại cho đến khi khiếu nại được thỏa đáng giải quyết.

b. Ghi nhận sự thành lập các đảng phái chính trị. Chuyển đạt danh sách những người chính thức tuyên bố từ bỏ đảng tịch đến chính quyền để yêu cầu được bảo đảm an ninh.

c. Ghi nhận, chuyển đạt và theo dõi các vi phạm quyền tự do phát biểu ý kiến, tự do hội họp, tự do báo chí. Các quyền tự do này phải được hành xử trong tinh thần hòa giải, xây dựng đúng theo truyền thống văn minh của dân tộc.

d. Ghi nhận, chuyển đạt, theo dõi các vụ bắt bớ bất hợp pháp và các vụ trả thù.

UBQTGS được tổ chức cho từng tỉnh. Tại trung ương UBQTGS có một văn phòng phối trí.

Nhiệm vụ của HĐHGDT là giải quyết các loại thiếu nại nêu trên do UBQTGS chuyển tới hay trực tiếp từ nhân dân nêu lên.

HĐHGDT được tổ chức thành HĐHGDT Trung ương, HĐHGDT Tỉnh/Quận.

Ngoài nhiệm vụ chung trên, HĐHGDT còn có nhiệm vụ soạn thảo kế hoạch tổ chức các cuộc bầu cử tiếp theo.

Để giúp đỡ HĐHGDT, UBQTGS sẽ đóng góp và kêu gọi sự giúp đỡ của thế giới về các phương tiện cần thiết để

tổ chức một cuộc bầu cử công bình.

HĐHGDT và UBGSQT đóng vai trò trọng tài, là nhịp cầu thông cảm nối hai phe. Một bên là chính quyền đương nhiệm và một bên là các đảng phái.

2. BẦU CỬ CƠ SỞ CHÍNH TRỊ HẠ TẦNG:

Thường xuyên làm việc với chính quyền và các đảng phái, HĐHGDT-TU phải cố gắng tranh thủ sự chuẩn y của hai phe kế hoạch bầu cử địa phương. Nếu có sự bất đồng ý kiến, quyết định của HĐHGDT-TU là tối hậu.

Trong thời gian vận động bầu cử, HĐHGDT Tỉnh/Quận có nhiệm vụ kiểm soát danh sách cử tri, chặt chẽ theo dõi phương thức vận động nhằm tránh việc cử tri bị hăm dọa hoặc được hối lộ. HĐHGDT Tỉnh/Quận có nhiệm vụ giáo dục cử tri về thể thức bầu cử hợp pháp, về sự quan trọng của cuộc bầu cử và về các biện pháp chế tài đối với ai vi phạm luật bầu cử.

Trong thời gian bầu cử, HĐHGDT Tỉnh/Quận có nhiệm vụ kiểm soát cuộc bầu cử, chủ tọa cuộc đếm phiếu, làm biên bản và công bố kết quả cuộc bầu cử. Việc đầu phiếu được tổ chức tại quận để tiện việc kiểm soát mặc dù hơi gây bất tiện trong vấn đề di chuyển cho nhân dân.

Các tranh chấp về bầu cử trước tiên được phân xử bởi HĐHGDT Tỉnh/Quận. Nếu xét thấy không công bằng, tranh chấp được gửi lên trung ương nhờ HĐHGDT-TU xét xử. Quyết định của HĐHGDT-TU là tối hậu. Quyết định này có

thể là một phán xét tuyên bố kẻ thắng người bại hay là bãi bỏ cuộc bầu cử và tổ chức một cuộc bầu cử khác.

Trong cả hai giai đoạn bầu cử, UBQTGS là tai mắng cho HĐHGDT Tỉnh/Quận, là hướng dẫn viên cho phái đoàn truyền thông thế giới. UBQTGS cũng là chứng nhân trong việc trao quyền cho các ứng cử viên đắc cử được chủ trì bởi HĐHGDT-Tỉnh/Quận trong một buổi lễ nghiêm trang đánh dấu bước đầu của công cuộc hòa giải dân tộc.

3. BẦU CỬ QUỐC HỘI LẬP HIẾN.

Để trắc nghiệm thiện chí của chính quyền, để hoàn thiện phương thức sinh hoạt của các HĐHGDT và sau rốt là để các đảng phái có thời giờ chuẩn bị và vận động, **bầu cử Quốc Hội Lập Hiến (QHLH) sẽ được tổ chức một năm sau cuộc bầu cử địa phương.**

Trong thời gian tiền bầu cử QHLH, HĐHGDT-TU cho thành lập các bộ phận nghiên cứu, tổ chức các cuộc thăm dò ý kiến nhân dân về hiến pháp tương lai, khuyến khích báo chí và đồng bào đóng góp ý kiến về thể chế chính trị, về tổ chức chính quyền, về tổ chức kinh tế, về vai trò quân đội, cảnh sát công an, về vai trò của các tôn giáo, về giáo dục, về một xã hội lành mạnh và về mức sống tối thiểu ...

Trong cả hai thời gian vận động và bầu cử QHLH vai trò của HĐHGDT và UBQTGS giống như lúc bầu cử địa phương.

Số dân biểu trong QHLH đại diện cho một tỉnh thay đổi

tùy theo mật độ dân số của tỉnh hay tùy theo số xã ấp trong tỉnh, tối thiểu là một.

Cách thức phân phối dân biểu cũng như các chi tiết liên hệ đến cuộc bầu cử phải được HĐHGDT-TU, Tỉnh/Quận biểu quyết trong một phiên họp khoáng đại.

Ngay sau khi kết quả cuộc bầu cử QHLH được chuẩn chấp bởi HĐHGDT-TU, đương kim Quốc Hội sẽ tuyên bố giải tán và QHLH được tấn phong trong một buổi lễ vô cùng long trọng.

Nhiệm kỳ của QHLH là một năm.

4. BẦU CỬ QUỐC HỘI LẬP PHÁP.

Sau khi có hiến pháp, QHLH, theo Hiến Pháp, đương nhiên trở thành Quốc Hội Lập Pháp (QHLP) với nhiệm kỳ là hai năm.

Chiều theo hiến pháp, chính phủ sẽ được thành lập. Trong thời gian thành lập chính phủ, QHLP sẽ tạm trao quyền quản lý quốc gia cho HĐHGDT sau khi tuyên bố chấm dứt nhiệm vụ chính quyền đương nhiệm.

Trong hạn kỳ hai năm, QHLP và chính phủ cộng tác để hoàn tất các cơ cấu hiến định.

Nhiệm kỳ, phương thức tổ chức bầu cử các QHLP kế tiếp và các cơ quan hiến định được quy định bởi hiến pháp.

III. KẾT LUẬN

Với kế hoạch này chỉ trong vòng bốn năm rưỡi Việt Nam sẽ có một tổ chức chính trị phản ánh khá trung thực ý nguyện của toàn dân. Trong

bước đầu, thiếu sót và gian lận là hai điều không sao tránh khỏi. Nhưng với tinh thần hòa giải dân tộc, với tinh thần tôn trọng pháp luật và nhất là với ý thức rằng đây là cơ hội sau cùng để cứu nguy dân tộc, người Việt Nam sẽ công nhận chính quyền vừa được thành lập theo tiến trình mà họ có cơ hội đóng góp ý kiến.

Với thời gian, tiến trình dân chủ hóa chắc chắn sẽ được cải tiến để đem lại cho quần chúng những người đại biểu tốt, một chính phủ vì dân và một xã hội trong đó hận thù được xóa bỏ.

Vì tính chất phức tạp và tầm quan trọng của vấn đề, tác giả thiển nghĩ cũng không phải là quá sớm để chúng ta để tâm suy gẫm công cuộc dân chủ hóa đang tìm cho ra một giải pháp công chính phản ánh đúng ý nguyện toàn dân.

Các ý kiến thô thiển trên chỉ là gợi ý xin được cung kính trình bày.

